Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 20. maja 2014*

„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti ARIS — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti ARISA ASSURANCES S.A. — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Soobstoj prejšnjih znamk na trgu — Načelo ameriškega prava ‚Morehouse defense' — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009"

V zadevi T-247/12,

Argo Group International Holdings Ltd s sedežem v Hamiltonu, Bermuda (Združeno kraljestvo), ki jo zastopajo R. Hoy, S. Levine in N. Edbrooke, solicitors,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa L. Rampini, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem je

Arisa Assurances SA s sedežem v Luxembourgu (Luksemburg), ki jo zastopa H. Bock, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. marca 2012 (zadeva R 193/2011-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Arisa Assurances SA in Argo Group International Holdings Ltd,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Gervasoni (poročevalec) in L. Madise, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 6. junija 2012,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. septembra 2012,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 3. septembra 2012,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi replike, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 18. decembra 2012,

na podlagi duplike, ki jo je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 3. aprila 2013,

ker stranke v enem mesecu po obvestilu o koncu pisnega postopka niso vložile predloga za razpis obravnave in je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in člena 135a Poslovnika Splošnega sodišča zato odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, družba Art Risk Insurance and Information Services Corp., je 13. novembra 2008 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), kakor je bila spremenjena (nadomestila jo je Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)).

2 Znamka, katere registracija se je zahtevala, je ta figurativni znak:

3 Storitve, glede katerih je bila zahtevana registracija, spadajo v razred 36 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „Zavarovalne storitve; sklepanje zavarovanj v zvezi z lastninsko pravico na umetninah, kulturnih umetniških delih, starinah in drugih zbirateljskih predmetih; Storitve obvladovanja finančnega tveganja v industriji umetnosti in sorodnih industrijah, vključno z umetnostnimi muzeji, skladi za kulturo, kulturnimi in neprofitnimi ustanovami, zasebnimi zbiratelji, umetniki, trgovci z umetninami in bančnimi, kreditnimi, zavarovalniškimi, pravnimi in neprofitnimi institucijami, povezanimi z umetnostjo; storitve obvladovanja finančnih tveganj, povezanih z drugimi oblikami zavarovanja, vključno s premoženjskim in odškodninskim zavarovanjem v industriji umetnosti in sorodnih industrijah“.

4 Prijava znamke skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 10/2009 z dne 23. marca 2009.

5 Družba Art Risk Insurance and Information Services je bila že imetnik besedne znamke Skupnosti ARIS, ki je bila registrirana 12. septembra 2005.

6 Družba Arisa Assurances SA, intervenientka, je 18. junija 2009 na podlagi člena 41 Uredbe št. 207/2009 vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za storitve, navedene v točki 3 zgoraj.

7 Ugovor je temeljil na prejšnji figurativni znamki Skupnosti, predloženi 8. julija 1996 in registrirani 18. januarja 2000 pod številko 307470 za storitve „zavarovanje in pozavarovanje“ iz razreda 36, ki je ponatisnjena tu spodaj:

8 Razlog, na katerega se je sklicevala v utemeljitev ugovora, je bil tisti iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

9 Oddelek za ugovore je 23. novembra 2010 ugovoru ugodil in zahtevo za registracijo prijavljene znamke zavrnil.

10 Družba Art Risk Insurance and Information Services je 20. januarja 2011 pri UUNT na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

11 Družba Art Risk Insurance and Information Services je 3. marca 2011 predlagala registracijo prenosa njene prijave znamke na družbo Argo Group International Holdings Ltd (v nadaljevanju: Argo Group ali tožeča stranka). Ta prenos je bil 4. marca 2011 vpisan v register znamk Skupnosti.

12 Drugi odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 9. marca 2012 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil. Ugotovil je zlasti, da je pritožba družbe Art Risk Insurance and Information Services dopustna, čeprav je ni vložila družba Argo Group, imetnica prijave znamke, glede na to, da prenos prijave znamke na družbo Argo Group ni bil vpisan v register znamk Skupnosti pred 20. januarjem 2011, ki je datum vložitve pritožbe (točke od 17 do 23 izpodbijane odločbe). Glede verjetnosti zmede v zvezi z nasprotujočima si znakoma je, prvič, odbor za pritožbe navedel, da je upoštevna javnost sestavljena obenem iz širše javnosti, ki je normalno obveščena ter razumno pozorna in preudarna, in specializiranih potrošnikov, katerih raven pozornosti je višja (točki 45 in 46 izpodbijane odločbe). Drugič, odbor za pritožbe je menil, da so storitve, ki jih zajemata prijava znamke in prejšnja znamka, enake ali podobne (točki 47 in 48 izpodbijane odločbe). Tretjič, odbor za pritožbe je menil, da sta si nasprotujoča si znaka v celoti podobna, saj sta njuna razlikovalna in prevladujoča elementa „aris“ iz prijavljene znamke in „arisa“ iz prejšnje znamke vizualno skoraj enaka in fonetično zelo podobna (točke od 49 do 55 in 58 izpodbijane odločbe). Zato je odbor za pritožbe, tako kot oddelek za ugovore, ugotovil obstoj verjetnosti zmede (točka 58 izpodbijane odločbe) in pri tem argument soobstoja zadevnih dveh znakov v Evropski uniji zavrnil (točke od 25 do 28 izpodbijane odločbe).

Predlogi strank

13 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi ali spremeni;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

14 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

15 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrže kot nedopustno, ali podredno, zavrne kot neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost

16 Intervenientka trdi, da ta tožba ne izpolnjuje zahtev iz člena 44(1)(c) Poslovnika Splošnega sodišča, saj tožba ne napotuje na nobeno izrecno pravno določbo, ki naj bi jo odbor za pritožbe kršil.

17 Treba je opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso ni treba, da se stranka izrecno sklicuje na določbe, s katerimi utemeljuje tožbene razloge. Zadostuje, da so predmet strankine tožbe ter glavna dejstva in dokazi, na katerih zadevna tožba temelji, v slednji opredeljeni dovolj jasno (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 15. januarja 2013, Gigabyte Technology proti UUNT – Haskins (Gigabyte), T-451/11, točka 28 in navedena sodna praksa), kar v tej zadevi so.

18 Iz tožbe pa je dovolj jasno razvidno, da se tožeča stranka v bistvu sklicuje na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, saj trdi, da je odbor za pritožbe napačno uporabil pravo, ko je ugotovil, da sta nasprotujoča si znaka podobna in da zato obstaja verjetnost zmede v zvezi z njima. Poleg tega se izrecno sklicuje na omenjeno določbo v repliki.

19 Dalje je argumentacija tožeče stranke dovolj jasna in natančna, da lahko UUNT in intervenientka pripravita obrambo in Splošno sodišče opravi sodni nadzor (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Gigabyte, točka 29 in navedena sodna praksa). UUNT in intervenientka namreč izpodbijata trditve tožeče stranke v celoti, pri čemer se je Urad v odgovoru na tožbo celo izrecno skliceval na razlog kršitve člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

20 Zato je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je podala intervenientka, zavrniti in preučiti utemeljenost edinega tožbenega razloga, ki ga navaja tožeča stranka in se nanaša na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Utemeljenost

21 Na podlagi določb člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 se na podlagi ugovora imetnika prejšnje znamke znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti proizvodov ali storitev, ki jih znamki označujeta, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem prejšnja znamka uživa varstvo. Verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo blagovno znamko.

22 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede obstaja takrat, kadar bi javnost lahko verjela, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali iz gospodarsko povezanih podjetij. V skladu z isto sodno prakso je treba verjetnost zmede presojati celovito, in sicer glede na to, kako upoštevna javnost zaznava zadevne znake in proizvode ali storitve, ob upoštevanju vseh dejavnikov, upoštevnih v obravnavani zadevi, zlasti medsebojne odvisnosti med podobnostjo znakov in podobnostjo označenih proizvodov ali storitev (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, str. II-2821, točke od 30 do 33 in navedena sodna praksa).

Upoštevna javnost

23 Na podlagi ustaljene sodne prakse je treba pri celoviti presoji verjetnosti zmede upoštevati povprečnega potrošnika zadevne kategorije proizvodov, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da se lahko pozornost povprečnega potrošnika spreminja glede na kategorijo zadevnih izdelkov ali storitev (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 13. februarja 2007 v zadevi Mundipharma proti UUNT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, ZOdl., str. II-449, točka 42 in navedena sodna praksa).

24 V izpodbijani odločbi je odbor za pritožbe menil, da je upoštevna javnost sestavljena obenem iz povprečnih potrošnikov storitev zavarovanja, ki so normalno obveščeni ter razumno pozorni in preudarni, ter specializiranih potrošnikov, kot so trgovci z umetninami ter pravna in davčna telesa, katerih raven pozornosti naj bi bila višja (točki 45 in 46 izpodbijane odločbe). V okviru analize verjetnosti zmede je ugotovil, da taka zmeda obstaja, kar je utemeljil s tem, da si upoštevna javnost, vključno s potrošniki z višjo ravnjo pozornosti, „nepopolno zapomni“ zadevna znaka (točka 58 izpodbijane odločbe).

25 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe napačno uporabil pravo, ker pri svoji ugotovitvi glede verjetnosti zmede ni upošteval višje ravni pozornosti specializiranega potrošnika storitev, zajetih s prijavljeno znamko. Meni, da razlike v ravni pozornosti med upoštevno javnostjo v zvezi s temi storitvami in upoštevno javnostjo v zvezi s storitvami, ki jih zajema prejšnja znamka, zmanjšuje verjetnost zmede.

26 Na eni strani je treba v zvezi s tem opozoriti, da v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, storitve, ki jih označuje prejšnja znamka, niso namenjene le tipičnim povprečnim potrošnikom generičnih oblik zavarovanja, kot sta avtomobilsko ali turistično zavarovanje. Dejansko, kot je pravilno poudaril UUNT, ker se na pogoj resne in dejanske uporabe prejšnje znamke nikoli ni sklicevalo, je ta znamka varovana za vse storitve zavarovanja in pozavarovanja, torej za vsako vrsto zavarovanega predmeta, in to ne glede na dejansko uporabo navedene znamke, ki je lahko v nekaterih primerih omejena na storitve avtomobilskega in turističnega zavarovanja (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 16. junija 2010 v zadevi Kureha proti UUNT – Sanofi-Aventis (KREMEZIN), T-487/08, neobjavljena v ZOdl., točka 71). Tako so lahko glede na zavarovani predmet storitve, ki jih označuje prejšnja znamka, namenjene širši javnosti ali pa bolj specializiranim potrošnikom.

27 Na drugi strani pa čeprav se nekatere zavarovalne storitve, navedene v prijavi znamke, dejansko nanašajo na bolj specializirane potrošnike na področju umetnosti, seznam zadevnih storitev vključuje tudi splošne zavarovalne storitve, ki so namenjene širši javnosti.

28 Iz tega izhaja, da so storitve, ki jih zajemata nasprotujoči si znamki, namenjene isti upoštevni javnosti, ki je sestavljena obenem iz širše javnosti in profesionalcev na področju umetnosti.

29 V teh okoliščinah se mora v skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede presojati glede na tisti del javnosti, ki je najmanj pozoren (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 15. julija 2011 v zadevi Ergo Versicherungsgruppe proti UUNT – Société de développement et de recherche industrielle (ERGO), T-220/09, neobjavljena v ZOdl., točka 21 in navedena sodna praksa).

30 Zato tudi ob predpostavki, da odbor za pritožbe ni upošteval potrošnikov z višjo ravnjo pozornosti, mu tega v tem primeru ni mogoče očitati.

31 Odbor za pritožbe torej v tem primeru ni storil napake pri opredelitvi upoštevne javnosti niti pri njenem upoštevanju pri presoji verjetnosti zmede.

Podobnost znakov

32 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti celovita presoja verjetnosti zmede, kar zadeva vizualno, fonetično ali pomensko podobnost nasprotujočih si znakov, utemeljena s celotnim vtisom, ki ga ti ustvarjajo, predvsem ob upoštevanju njihovih razlikovalnih in prevladujočih elementov. Zaznava znamk, ki jo ima povprečni potrošnik glede zadevnih proizvodov ali storitev, ima glavno vlogo pri celoviti presoji omenjene verjetnosti. Povprečni potrošnik navadno zaznava znamko kot celoto in ne preverja posameznih podrobnosti (glej sodbo Sodišča z dne 12. junija 2007 v zadevi UUNT proti Shaker, C-334/05 P, ZOdl., str. I-4529, točka 35 in navedena sodna praksa).

33 V izpodbijani odločbi je odbor za pritožbe menil, da sta prevladujoča elementa nasprotujočih si znamk besedi „aris“ v prijavljeni znamki in „arisa“ v prejšnji znamki. Ocenil je, da elementi „assurances s.a.“ prejšnje znamke niso prevladujoči glede na manjšo velikost črk, na njihov podrejen položaj v znamki in neobstoj razlikovalnega učinka pri nezanemarljivem delu potrošnikov ter da njuni stilski in barvni učinki niso dovolj nenavadni, da bi zmanjšali prevladujoč značaj besed „aris“ in „arisa“ (točki 49 in 50 izpodbijane odločbe). V okviru primerjave nasprotujočih si znakov je odbor za pritožbe ugotovil, da sta elementa „aris“ in „arisa“ vizualno skoraj enaka in da se znaka razlikujeta le v dodatni črki „a“, nerazlikovalnih elementih „assurances s.a.“ prejšnje znamke ter njunih stilskih in barvnih učinkih (točka 52 izpodbijane odločbe). Menil je, da sta znaka fonetično zelo podobna, saj se prijavljena znamka oziroma prejšnja znamka izgovarjata „a-ris“ oziroma „a-ri-sa“, nerazlikovalni elementi „assurances s.a.“ pa se ne izgovarjajo (točka 53 izpodbijane odločbe). Odbor za pritožbe je menil, da pomenske primerjave ni mogoče opraviti, ker noben od zadevnih znakov na upoštevnem ozemlju nima pomena (točka 54 izpodbijane odločbe). Ugotovil je, da sta si nasprotujoča si znaka v celoti podobna (točki 55 in 58 izpodbijane odločbe).

34 Prvič, tožeča stranka izpodbija opredelitev prevladujočih elementov zadevnih znakov. Meni zlasti, da pri figurativnih znamkah, kot sta zadevni, besedni elementi ne morejo biti bolj prevladujoči od figurativnih elementov. To velja toliko bolj, ker beseda „aris“ nima nobenega pomena.

35 V zvezi s tem je treba spomniti na sodno prakso, v skladu s katero je treba pri presoji prevladujoče narave ene ali več sestavin sestavljene znamke še posebej upoštevati značilnosti, lastne posamezni sestavini, tako da se primerjajo med seboj. Poleg tega se lahko upošteva relativni položaj posameznih sestavin v sestavljeni znamki (sodba Splošnega sodišča z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Matratzen Concord proti UUNT – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, str. II-4335, točka 35, in sodba Splošnega sodišča z dne 23. novembra 2010 v zadevi Codorniu Napa proti UUNT – Bodegas Ontañon (ARTESA NAPA VALLEY), T-35/08, ZOdl., str. II-5405, točka 35).

36 Iz tega izhaja, da je določitev prevladujočega elementa v sestavljeni znamki odvisna od konkretne presoje različnih elementov, ki sestavljajo znak, in je torej neodvisna od narave zadevnega znaka, figurativne ali besedne. Tako figurativni elementi figurativne znamke niso nujno njeni prevladujoči elementi.

37 V tem primeru je prijavljeni znak sestavljen iz besednega elementa „aris“, zapisanega z velikimi tiskanimi črkami svetlo sive barve, brez nekaterih delov zadevnih črk.

38 V nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, grafična predstavitev besednega elementa „aris“ ne more šteti za prevladujočo pri celotnem vtisu prijavljene znamke. Dejansko gre le za tipografijo besede „aris“. Torej tudi če, kot trdi tožeča stranka, ta grafična predstavitev daje tej znamki mehek videz, ki vzbuja občutek elegantne prefinjenosti, ki privablja akterje v industriji umetnosti in ustreza vrsti storitev iz prijave znamke, bo upoštevna javnost pri sklicevanju na zadevno znamko najverjetneje navajala besedo „aris“ in ne bo opisovala njene grafične podobe. Poleg tega zaradi dejstva, da beseda „aris“ nima pomena, kot poudarja tožeča stranka, in je zato še toliko manj opisna glede zajetih storitev, ima ta beseda v tem primeru še večji njej lasten razlikovalni učinek v zvezi s temi storitvami,

kar krepi njen prevladujoči značaj pri celoviti presoji prijavljenega znaka (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 16. septembra 2013, Gitana proti UUNT – Teddy (GITANA), T-569/11, točka 57 in navedena sodna praksa).

39 Prejšnji znak je sestavljen iz prve besede „arisa“, napisane z velikimi tiskanimi črkami modre barve, razen prve črke „a“, ki je rdeče barve. Ta prvi besedni element je postavljen nad drugi besedni element „assurances s.a.“, ki je napisan z manjšimi velikimi tiskanimi črkami prav tako modre barve, in je od njega ločen z modro črto.

40 Treba je upoštevati, da besedni element „assurances s.a.“ zaradi manjše velikosti in položaja pod elementom „arisa“ v prejšnjem znaku ni prevladujoči element. Ta vidik potrjuje opisna narava „assurances s.a.“ v zvezi z zadevnimi zavarovalnimi storitvami (glej v tem smislu Sodbo Splošnega sodišča z dne 27. novembra 2007 v zadevi Gateway proti UUNT – Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway), T-434/05, neobjavljena v ZOdl., točka 47 in navedena sodna praksa). Enako velja za figurativne elemente prejšnje znamke, kot so tipografija, barva in podrčtanost, pri katerih gre, kot navaja tudi tožeča stranka, za osnovno grafiko in običajne barve. Ti besedni in figurativni elementi zato ne morejo izpodriniti prevladujočega besednega elementa „arisa“, napisanega z večjimi črkami na vrhu drugega besednega elementa.

41 Odbor za pritožbe torej ni storil napake pri ugotavljanju prevladujočih elementov nasprotujočih si znakov in je zato treba prvo trditev tožeče stranke zavrniti.

42 Drugič, tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da ni opravil celovite presoje zadevnih znamk in se je omejil, tako pri presoji podobnosti nasprotujočih si znakov, kot pri upoštevanju te podobnosti za namene presoje verjetnosti zmede, na primerjavo njunih prevladujočih besednih elementov „aris“ in „arisa“.

43 Poudariti je treba, da se v skladu s sodno prakso presoja podobnosti med znamkama ne more omejiti zgolj na upoštevanje sestavnega dela sestavljene znamke in ga primerjati z drugo znamko. Nasprotno, opraviti je treba primerjavo s preučitvijo zadevnih znamk, upoštevajoč vsako kot celoto, kar ne izključuje, da lahko v celotnem vtisu, ki ga v spominu upoštevne javnosti ustvari sestavljena znamka, v nekaterih okoliščinah prevlada ena ali več njenih sestavin (glej zgoraj navedeno sodbo UUNT proti Shaker, točka 41 in navedena sodna praksa). Presojo podobnosti je mogoče zgolj na podlagi prevladujočega elementa opraviti le, če je mogoče vse preostale sestavine znamke zanemariti (zgoraj navedena sodba UUNT proti Shaker, točka 42, in sodba z dne 20. septembra 2007 v zadevi Nestlé proti UUNT, C-193/06 P, neobjavljena v ZOdl., točka 42). To bi se lahko zgodilo zlasti, če bi ta del na podobi znamke, ki se je upoštevna javnost spomni, prevladoval, tako da se pri celotnem vtisu znamke drugi deli lahko zanemarijo (zgoraj navedena sodba Nestlé proti UUNT, točka 43).

44 V tem primeru je odbor za pritožbe ugotovil, da so nekateri deli nasprotujočih si znakov prevladujoči, ne da bi opredelil druge elemente za tako zanemarljive, da jih ne bi bilo treba upoštevati v okviru primerjave obeh znakov. Zato je bil zavezan, v skladu z zgoraj navedeno sodno prakso, opraviti primerjavo ob upoštevanju vseh sestavnih delov nasprotujočih si znakov.

45 Odbor za pritožbe je v skladu s to obveznostjo pri presoji vizualne podobnosti nasprotujočih si znakov hkrati upošteval prevladujoča elementa, ki ju je ugotovil, in sicer besedi „aris“ in „arisa“, ki sta opredeljena kot skoraj enaka, besedni element „assurances s.a.“ in figurativne elemente, ki so opredeljeni kot različni (točka 52 izpodbijane odločbe).

46 Podobno je odbor za pritožbi pri presoji fonetične podobnosti nasprotujočih si znakov primerjal le besedi „aris“ in „arisa“. Vendar pa iz tega ni mogoče sklepati, da ni opravil celovite presoje teh znakov, ker je upošteval edini drugi element, ki ga je mogoče izgovoriti, in sicer „assurances s.a.“, in ugotovil, da ga upoštevna javnost ne bo izgovorila, ker nima razlikovalnega učinka (točka 53 izpodbijane odločbe).

47 Pri presoji pomenske podobnosti zadevnih znakov je odbor za pritožbe prav tako opravil celovito presojo nasprotujočih si znakov, pri čemer je menil, da „nobena od znamk“ – v odsotnosti nadaljnjih pojasnil to pomeni nobena od dveh znamk kot celota, vključno z vsemi njunimi besednimi in figurativnimi elementi – na upoštevnem ozemlju nima pomena (točka 54 izpodbijane odločbe).

48 Končno, pri analizi verjetnosti zmede je odbor za pritožbe ponovno preučil vsak sestavni del nasprotujočih si znamk, prevladujoč ali ne, za namen celovite presoje podobnosti znakov, pri čemer je dal večjo težo prevladujočim elementom in manj teže tistim, ki to niso (točka 58 izpodbijane odločbe).

49 Drugo trditev tožeče stranke je torej treba zavrniti.

50 Tretjič, tožeča stranka graja ugotovitev odbora za pritožbe o obstoju podobnosti med nasprotujočima si znakoma, glede na to, da je bila med tema znakoma ugotovljena nizka stopnja vizualne in fonetične podobnosti.

51 Glede tega je dovolj opozoriti, da je nizko stopnjo vizualne in fonetične podobnosti ugotovil oddelek za ugovore in ne odbor za pritožbe. Zato je treba, glede na ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero je tožba, vložena pri Splošnem sodišču, namenjena nadzoru zakonitosti odločb odborov za pritožbe UUNT v smislu člena 65 Uredbe št. 207/2009 in ne nadzoru zakonitosti odločb oddelkov za ugovore (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 31. maja 2005 v zadevi Solo Italia proti UUNT – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, ZOdl., str. II-1881, točka 25 in navedena sodna praksa), tretjo trditev zavrniti kot brezpredmetno.

52 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da je odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi napačno ugotovil, da sta nasprotujoča si znaka podobna.

Verjetnost zmede

53 Celovita presoja verjetnosti zmede pomeni neko soodvisnost med upoštevanimi dejavniki in zlasti podobnostjo znamk ter podobnostjo označenih proizvodov ali storitev. Tako lahko majhna podobnost med označenimi proizvodi ali storitvami odtehta večjo podobnost med znamkami in obratno (sodba Sodišča z dne 29. septembra 1998 v zadevi Canon, C-39/97, Recueil, str. I-5507, točka 17, in sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2006 v združenih zadevah Mast-Jägermeister proti UUNT – Licorera Zacapaneca (VENADO avec cadre e.a.), T-81/03, T-82/03 in T-103/03, ZOdl., str. II-5409, točka 74).

54 V tem primeru je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da obstaja verjetnost zmede v zvezi z nasprotujočima si znamkama, prvič, z vidika podobnosti ali enakosti storitev, zajetih z nasprotujočima si znamkama (točka 48 izpodbijane odločbe), česar tožeča stranka ne izpodbija, in drugič, z vidika ugotovitve, ki ni napačna, da sta si nasprotujoča si znaka podobna (glej točko 52 zgoraj).

55 Te ugotovitve ne more ovreči trditev tožeče stranke, s katero odboru za pritožbe očita, da ni upošteval soobstoja na trgu, na eni strani, prejšnje znamke in, na drugi strani, besedne znamke Skupnosti ARIS ali prijavljenega znaka, ki je registriran v Združenih državah Amerike. Tožeča stranka poudarja, da odbor za pritožbe ni pravilno presodil dokazov, predloženih v zvezi s tem, in Splošnemu sodišču predlaga, naj uporabi načelo ameriškega prava „Morehouse defense“, na podlagi katerega nasprotnik registracije znamke ne more šteti za oškodovanega s to registracijo, če je prijavitelj znamke že prej registriral znamko, ki je enaka ali bistveno podobna prijavljeni znamki, za enake ali bistveno podobne proizvode ali storitve.

56 Najprej je treba navesti, glede sklicevanja na zgoraj navedeno načelo ameriškega prava, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso sistem znamke Skupnosti samostojen sistem, ki ga sestavlja skupek pravil in uresničuje posebne cilje, pri čemer je uporaba tega sistema neodvisna od slehernega nacionalnega sistema, in da je treba zakonitost odločb odbora za pritožbe presojati le na podlagi Uredbe št. 207/2009, kot jo razlaga sodišče Unije [sodba Splošnega sodišča z dne 11. maja 2005 v zadevi Grupo Sada proti UUNT – Sadia (GRUPO SADA), T-31/03, ZOdl., str. II-1667, točka 84 in navedena sodna praksa].

57 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s sodno prakso ni izključeno, da lahko v nekaterih primerih soobstoj prejšnjih znamk na trgu zmanjša verjetnost zmede med nasprotujočima si znamkama, ki so jo ugotovili organi UUNT. Vendar bi se taka možnost upoštevala samo, če je vsaj v postopku pred UUNT v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev, imetnik izpodbijane znamke Skupnosti pravilno prikazal, da je navedeni soobstoj temeljil na neobstoju verjetnosti zmede pri upoštevni javnosti v zvezi s prejšnjimi znamkami, na katere se sklicuje, in prejšnjo znamko intervenientke, na kateri temelji ugovor, in pod pogojem, da sta zadevni znamki in nasprotujoči si znamki enaki [zgoraj navedena sodba Splošnega sodišča GRUPO SADA, točka 86, in sodba Splošnega sodišča z dne 14. novembra 2007 v zadevi Castell del Remei proti UUNT – Bodegas Roda (CASTELL DEL REMEI ODA), T-101/06, neobjavljena v ZOdl., točka 76].

58 V tem primeru, po eni strani, dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka kot dokaz njene uporabe besedne znamke Skupnosti ARIS, ni mogoče upoštevati, ker se ta znamka razlikuje od nasprotujočih si znamk, ki sta figurativni. Po drugi strani pa se predloženi dokazi, ki reproducirajo prijavljeni znak, kot je registriran v Združenih državah, in obsegajo dele spletnih strani prejšnjega imetnika prijavljene znamke in članek z dne 21. julija 2010, ki se nanaša predvsem na zavarovalne storitve tega prejšnjega imetnika, ki je slednje zagotavljal pod to znamko, nanašajo samo na prijavljeni znak in niso noben pokazatelj o prisotnosti tega znaka na trgu Unije, ki je upošteven v tej zadevi in še toliko manj o tem, kako je bila upoštevna javnost soočena z nasprotujočimi si znamkami na tem trgu.

59 Zato; kot je menil odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi (točki 27 in 28); dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, ne omogočajo ugotovitve, da so soobstajale znamke, enake nasprotujočima si znamkama, in še manj, da bi ta soobstoj zmanjšal verjetnost zmede v zvezi z njima v smislu zgoraj navedene sodne prakse, pri čemer pa ni treba odločiti o dopustnosti priloge 11 k tožbi, ki izpostavlja načelo „Morehouse defense“ in priloge I(1)(b) k odgovoru intervenientke, ki ga je slednja podala z namenom izpodbijanja trditve tožeče stranke v zvezi s takim soobstojem.

60 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da verjetnost zmede obstaja, in zavrnil pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

61 Zato je treba edini tožbeni razlog tožeče stranke in s tem tožbo v celoti zavrniti, ne da bi bilo treba odločati o utemeljenosti trditev intervenientke o nedopustnosti pritožbe pred odborom za pritožbe.

Stroški

62 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov.

63 Ker tožeča stranka s predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogom UUNT in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Argo Group International Holdings Ltd se naloži plačilo stroškov.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 20. maja 2014.

Podpisi